

هومن جعفری
روزنامه‌نگار ورزشیلیگ «اولیا»
و مربیان

«دروازه‌بان خوب از پدر و مادر هم بهتره!»
این جمله از عبدالله ویسی هنوز هم بهترین جمله‌ای است که مربیان ایرانی در مورد این پست گفته‌اند. کمتر پیش آمده که جمله‌ای بتواند حق مطلب را به این خوبی بیان کند. آن سال که ویسی یکی از حرف را می‌زد، دختوس برزلی سنگربانش بود.

با احتساب این جمله امسال لیگ ایران، انجمن اولیا و مربیان است برای خودش! این همه گلر خوب که هر کدام را حساب کنی، می‌توانند از هر پدر و مادری بهتر باشند. این را اما کافی ندانیم. گسترش اش بدهیم به مقوله تیم ملی و دستکش شماره یکی که باید بین این جماعت تقسیم شود. حسین حسینی در استقلال و بیرانوند در پرسپولیس امسال در لیگ رقابتی دشوار را برای بهترین گلر لیگ بودن تجربه می‌کنند.

امیرعابدزاده در یونفادینا و پیام نیازمند در پورتیمونزه رقابت دشواری دارند. به اینها باید آدم‌های دیگری را هم اضافه کرد. مثلاً مظاهری در سپاهان را چرا نباید جدی بگیریم؟ یا چرا علیرضا حقیقی را نادیده بگیریم؟ اخباری هم هست که امسال باید فرم نزولی سال قبلیش را به‌شدت اصلاح کند تا داخل بازی بماند. اسم‌های دیگری هم هستند که در لیگ می‌درخشند اما بعید است در فاصله سه ماه مانده به جام جهانی برای تیم ملی شانس داشته باشند. این وسط، کدامشان می‌توانند آماده‌تر باشند؟ آنها که در لیگ اسپانیا و پرتغال بازی می‌کنند یا آنها که در لیگ ایران هستند؟ کدام مربی و کدام باشگاه می‌تواند دروازه‌بان‌ش را به تیم ملی نزدیک‌تر کند؟ برای پاسخ به این سؤال چند ماه باید صبر کرد.

حامد حسینی
روزنامه‌نگار

جنگ چند عقاب

سام ستارزاده
روزنامه‌نگار ورزشی

تیترا این یادداشت، یکی از توصیف‌های مناسب و سازگار لیگ بیست‌دوم است؛ لیگی که حتی پیش از شروع آن، دست‌کم سه مدعی حراست از قفس توری تیم ملی برای هم‌تایان خود خط و نشان کشیده‌اند؛ آن هم در آستانه جام جهانی. همین موضوع، می‌تواند یکی از متفاوت‌ترین و البته جذاب‌ترین رقابت‌ها میان دروازه‌بانان

در تاریخ فوتبالمان را رقم بزند. در دهه‌های اخیر تاریخ فوتبال ملی، بیراهن شماره یک معمولاً در انحصار یک نفر قرار داشت. ابراهیم میرزاپور، احمد عابدزاده، سیدمهدی رحمتی و خود علیرضا بیرانوند، در مقاطعی بدون رقیب به سنگربان شماره یک تیم ملی بدل شده بودند. تنها در حوالی جام جهانی ۲۰۱۴ برزیل بود که کارلوس کی‌روش در درواهی استفاده از دنیل داوری دورگه و اعتماد به علیرضا حقیقی که محصول فوتبال باشگاهی ایران بود، قرار گرفت. اما

ماه‌های پیش رو، با وجود عملکرد درخشان امیر عابدزاده در لالیگا ۲ و این حقیقت که پیام نیازمند نیز در پورتیمونزه به احتمال بالا فرصت بیشتری برای حضور درون مستطیل سبز خواهد داشت، سنگربان‌های شماره یک باشگاه‌هایمان، از بیرانوندی که به قلعه سرخ بازگشته تا محمدرضا اخباری و سیدحسین حسینی که جزو چهره‌های محبوب استقلال و تراکتور هستند، نه صرفاً برای درخشش در لیگ، بلکه برای جلوگیری از دو همتای لژیونرشان در حال آماده‌سازی

خود هستند. حتی قلعه‌چی‌هایی همچون محمدرشید مظاهری و حامد لک نیز در اصفهان و رفسنجان برای احیا کردن برند خود و بازگرداندن جایگاهشان در تیم ملی خواهند جنگید. به‌اضافه، حضور مربیان دروازه‌بانی مطرحی نظیر ولسلی ننگا، آلن دینکا و پائولو سانتوس بر تجربه و انگیزه دروازه‌بانان سرشناس لیگ‌مان تأثیر شگرفی خواهد گذاشت. سنگربانان ایرانی به‌عنوان پستی که در آن به‌سختی پایشان به اروپا باز می‌شوند، کمتر فرصت انجام تمرینات

پیشرفته زیر نظر مربیان نامدار را دارند؛ اما این فرصت امسال حتی در فوتبال ایران برایشان به‌خوبی مهیا شده‌است. به‌عنوان لیگی که به قدرت بالای دفاعی‌اش شهره است، لیگی که در آن سنگربان اصلی تیم ملی عمان سال گذشته نیمی از لیگ را نیمکت‌نشین داود نوشی صوفیانی است (که در لیگ برتر یک دروازه‌بان متوسط است)، نشان می‌دهد که پیروز جنگ عقاب‌های لیگ، می‌تواند سنگربانی شایسته برای تیم ملی در قطر باشد.

امید عبور از فصل ناامیدی

نویست استعدادها

ایسان سعیدی
روزنامه‌نگار ورزشیپرسش‌های بی‌شمار
در جنگ دستکش‌ها

فصل جاری جنگ قدرت میان دستکش‌ها به دو نیمه تقسیم می‌شود. بازگشت علیرضا بیرانوند شماره یک تیم ملی به پرسپولیس و حضور سیدحسین حسینی با بازوبند کاپیتانی در استقلال یک دوئل غیرمستقیم جذاب را در لیگ برتر رقم می‌زند. دوئلی که در قامت رنگدانه‌های آبی و قرمز بر جذابیت و حساسیت آن می‌افزاید.

در کنار اینها البته رشید مظاهری در سپاهان هم یک مدعی است. مدعی که تیشم نیز با سر و شکل تازه و یک مربی بزرگ سودای قهرمانی دارد و همین می‌تواند برای رشید یک امتیاز ویژه باشد.

در آن سوی مرزها این رقابت با امیر عابدزاده در یونفادینا و نیازمند در پورتیمونزه شکل می‌گیرد. دو دروازه‌بانی که فصل پرفراز و نشیبی را پشت سر گذاشتند اما برای فصل تازه نقشه‌های تازه‌ای در سر خواهند داشت. از میان این ۱۴ نفر در نهایت ۳ نفر بلیت جام جهانی را اوکی خواهند کرد و در نهایت یکی به‌عنوان شماره یک ایران در قطر لقب خواهد گرفت. چند ماه حساس و سرنوشت ساز پیش روی گلرهاست

منتهی به جام جهانی رقابت میان این مدعیان به‌اوج خواهد رسید. در کاشک این رقابت چند پرسش کلیدی وجود دارد؛ اینکه از میان این ۱۴ نفر دست بالا را کدام کلونی دارند؟ مدعیان داخلی یا خارجی؟ آیا این فرضیه که گلرهای لژیونر ایران در خارج از ایران کیفیت رقابت را ندارند، قابل قبول است؟ آیا لیگ ایران به اندازه‌ای کیفیت و فشار دارد که گلر جام جهانی تحویل دهد؟ به نظر فصل تازه لیگ برای این پرسش‌ها پاسخ‌های جذابی خواهد داشت. جام جهانی به همه این پرسش‌ها پاسخ می‌دهد.

ممکن است حسایی به دردمر بیفتند.

روزگار شیرین برای سنگرها

بدون تردید باید بگوییم فصل گذشته برای دروازه‌بان‌های فوتبال ایران، شرایط خوب و جالبی پیش نیامد. اکثر آنها به قدری بد بودند که میل تماشاگر فوتبال را می‌گرفتند. مثلاً سوتی‌های حامد لک، حسایی باعث عذاب پرسپولیسی‌ها بود. یا گلر خارجی سپاهان چندان عملکرد جالبی نداشت ولی حالا فصل تازه‌ای آغاز خواهد شد با دروازه‌بان‌هایی که می‌توان میزان انگیزه‌شان را از همین حالا حدس زد. بازیکنانی که باید از تمام امتیازات یک تیم حفاظت کنند. انصافاً کار سنگربانان بسیار سخت و دشوار است. تصور کنید حفظ یا اخراج یک مربی، آبروی یک تیم، تلاش ۱۰ بازیکن و هیجان تماشاگران فقط به یک شیرجه به‌موقع دروازه‌بان‌ها وابسته است!

شانس بازگشت به تیم ملی را دارد، شهاب حالا دیگر از توان تجربی خود سود می‌برد، لک برای نشان دادن شایستگی‌هایش، بر از انگیزه است، حقیقی جام جهانی و جام ملت‌ها را دیده و تیمش را به نزدیک‌ترین فاصله تا قهرمانی در جام حذفی رساند. ایمان صادقی دوباره به ملوان بازگشته و محسن فروزان هم نشان داده همیشه حالش خوب است و می‌تواند نسخه نجات‌بخش گل‌گهر در فصل آینده باشد. سنگربانان باتجربه همیشه مورد تمجید اهالی فوتبال هستند تا جایی که بعضی از مربیان با اصطلاحات بامزه از آنها یاد می‌کنند. مثلاً یکی از مربیان می‌گفت: «گلر باتجربه از نان شب هم واجب‌تر است.» عبدالله ویسی هم یک جمله شاهکار دارد: «دروازه‌بان خوب از فرزند خوب هم بهتر است!» این حرف‌ها، اهمیت بازیکنان باتجربه برای تیم‌ها را ثابت می‌کند.

لیست دروازه‌بان‌های حاضر در جام جهانی قطر کاملاً مشخص است و دیگر از ۴ یا ۵ گزینه فراتر نمی‌رود. امیر عابدزاده، علیرضا بیرانوند، پیام نیازمند، سیدحسین حسینی و شاید رشید مظاهری مهم‌ترین گزینه‌ها هستند و احتمالاً شانس به‌فرد دیگری نمی‌رسد اما این موضوع می‌تواند انگیزه زیادی در دل سایر دروازه‌بان‌ها ایجاد کند. بازیکنان جوان‌تر که در ذهن‌شان، باور رشد و پیشرفت دارند و می‌خواهند هر چه سریع‌تر به دوران خوب خود برسند.

باتجربه‌ها می‌درخشند

محمدرضا اخباری، شهاب گردان، حامد علیرضا حقیقی، ایمان نیازمند و محسن فروزان جزو مهم‌ترین دروازه‌بانان باتجربه ایران به حساب می‌آیند. اخباری

لژیونر کم کارکرد یا داخلی کارگشته؟

ایمان شیرازی
روزنامه‌نگار ورزشی

یکی از مهم‌ترین سؤالات تیم ملی ایران برای جام جهانی این است که چه کسی شماره یک تیم ملی در قطر خواهد بود؟
رقابتی که هم در داخل ایران و هم در خارج از ایران برای کسب این عنوان به بالاترین سطح خود خواهد رسید. با بازگشت علیرضا بیرانوند به پرسپولیس شاهد یک رقابت سخت و نفسگیر با

سیدحسین حسینی بهترین دروازه‌بان فصل گذشته لیگ خواهیم بود. از سویی رشید مظاهری نیز به‌دنبال ثابت کردن خود در تیم مورایس است و نیم‌نگاهی به جام جهانی خواهد داشت.
از سوی دیگر امیر عابدزاده و پیام نیازمند آن سوی مرزها به‌دنبال کسب بلیت جام جهانی ۲۰۲۲ قطر هستند.

امیر که در آخرین بازی‌های تیم ملی مورد اعتماد اسکوپچ قرار گرفت و فیکس درون دروازه ایران ایستاده به‌دنبال حفظ این جایگاه برای رسیدن

به قطر است.

پیام نیازمند که پس از لژیونر شدن روزهای خوشی را پشت سر نمی‌گذارد خوب می‌داند که ادامه این روند باعث می‌شود جایی در لیست اسکوپچ نداشته باشد و تمام تلاش خود را در این فصل خواهد کرد که راهی به تیم ملی ایران پیدا کند.

از این ۵ گلر ۳ نفر برنده بلیت قطر خواهند شد و ۲ نفر خط خواهند خورد. از سه بازیکنی که به قطر می‌روند یک نفر شماره یک تیم ملی خواهد بود.

باید مدرن شویم

یونس علیرزاده
روزنامه‌نگار ورزشی

بحث دروازه‌بانی در ایران مدت‌هاست به بیراهه رفته است. دروازه‌بان‌های قدیمی سالی یک بار اشتباه می‌کردند و بابت همان اشتباه، تا مدت‌ها شماتت می‌شدند. آنها از روحیه قوی و بدن قدرتمند بهره می‌بردند اما دروازه‌بانان نسل جدید کاملاً با این دو مقوله بیگانه هستند. بارها این موضوع در کلاس‌های مربیگری عنوان شده که مدل تمرین و

حتی بدنسازی دروازه‌بان‌ها با بازیکنان عادی متفاوت است. مربیان تخصصی می‌خواهد و هر روز باید سطح روحی گلرها تست شود اما در ایران، فقط با یکسری تمرینات عادی و روتین، با گلرها کار می‌شود و هیچ تغییری نمی‌بینیم. به همین علت، فرافز و نشیب دروازه‌بان‌های ایرانی بسیار بالاست؛ یک روز عالی و تسخیرناپذیر اما روز دیگر پراشتباه و ناامیدکننده. اینها از ضعف آموزش است. اگر مربیان دروازه‌بانی با سطح فنی بالا به ایران می‌آمدند، قطعاً شرایط متفاوت بود.

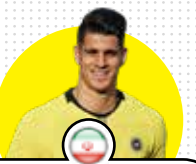
مربیان دروازه‌بانی که در ایران کار می‌کنند، چندان سطح بالایی ندارند و گرانتی هم نیستند. این در حالی است که فوتبال ایران نیاز دارد تا در همه بخش‌ها مدرن شود. اگر تمرینات با ترقی همراه باشد، درمی‌آید و شاهد افزایش تعداد مدعیان حضور در تیم ملی خواهیم بود اما امروز، فقط یک تعداد خاص و انگشت‌شمار هستند که شایستگی دعوت به کمپ تیم ملی را دارند. این معضلی است که هر چه زودتر باید حل و فصل شود.

علیرضا بیرانوند
Alireza Beyranvand

تعداد بازی:	۹
دقایق بازی:	۷۶۵ دقیقه
گل خورده:	۱۶
کلین شیت:	۲

امیر عابدزاده
Amir Abedzadeh

تعداد بازی:	۳۵
دقایق بازی:	۳۱۵۰ دقیقه
گل خورده:	۴۳
کلین شیت:	۹

پیام نیازمند
Payam Niyaizmand

تعداد بازی:	۵
دقایق بازی:	۵۵ دقیقه
گل خورده:	۱۶
کلین شیت:	-

سیدحسین حسینی
Hossein Hosseini

تعداد بازی:	۴۶
دقایق بازی:	۲۴۶۰ دقیقه
گل خورده:	۹
کلین شیت:	۱۷